

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11504/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Ђанић, адвокат из ..., против тужених ББ са ..., чији је пуномоћник Дејан Чабаркапа, адвокат из ..., ВВ из ..., коју заступа син ГГ из ... и ГГ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 878/23 од 10.01.2024. године, у седници већа одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 878/23 од 10.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 878/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 878/23 од 10.01.2024. године, одбијена је жалба тужене ББ и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П 696/19 од 16.12.2022. године, којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник у 492/1155 делова, тужена ББ власник у 494/1155, тужена ВВ власник у 66/1155 и тужени ГГ власник у 103/1155 делова непокретности уписане код Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности у Суботици, л.н. .. КО ..., парц. бр. ..., њива у површини од 11 ари 55м², те су тужени дужни трпети да се парничне странке по праноснажности пресуде упишу код РГЗ, Службе за катастар непокретности у Суботици, као сувласници описане непокретности, у описаном сразмеру, без икаквог њиховог даљег питања и одобрења и обавезана је тужена ББ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 288.150,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену, тужена ББ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење сувласничког удела на парцели која је предмет екпропријације, у чињенично-правној ситуацији да је фактичка деоба спорне парцеле извршена и пре него што је тужилац постао власник, будући да је његов правни претходник део те парцеле оградио и тужиоцу понудио на продају, да су парничне странке по куповини својих сувласничких удела користиле тачно одређен сувласничке уделе и да у њиховом коришћењу није било неспоразума, нити је било спорно ко користи који део парцеле, из чега следи да је фактичка деоба парцеле неспорно извршена. Побижана одлука је донета правилном применом материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна материјалноправна питања због којих се посебна ревизија може изјавити, већ се наводима о погрешној примени материјалног права, у ствари, оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а из навода ревизије не произлази да постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.06.2019. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 1.000.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић